Велемир Хлєбников

Вночі садиба, чингизхань...

Перекладач: К.Шахова

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вночі садиба, чингизхань!
Шуміть, шуміть, берези сині.
Зоря нічна, ти заратустрь*!
А небо синє, ти моцарть!
І хмурість хмари, ти будь Гойя!
Ти, оболок нічний, роопсь**!
Та сміху смерч промчав лише,
Кігтями криків реготав.
Тоді я ката пострічав
І озирав нічну сміл тишу.
Я вас покликав смілоликих,
Вернув потоплениць із рік.
Їх незабудь гучніш за крики
Нічному парусу прорік.
Іще добу плеснула вісь,
І вечорова йде громада
Наснилась дівчина-лосось
В струмках нічного водоспаду.
Хай сосни буря омамає
І хмари налетять — Батиї,
Ідуть слова — мовчання Каїни,
І падають святі оції.
І важкою ходою на кам'яний бал
З дружиною йшов голубий Газдрубал***.

---

* Дієслово, витворене з імені Заратустри,

пророка і творця релігії зороастризму в Ірані.

** Аналогічний витвір з прізвища бельгійського художника Ф.Ропса (1833-1898).

*** Ім'я кількох карфагенських полководців.